

Sygn. akt VIII GC 321/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Sałamaj

Protokolant - st. sekr. sąd. Agnieszka Grygiel

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S.

przeciwko J. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSO Piotr Sałamaj

Sygn. akt VIII GC 321/13

UZASADNIENIE

Powód B. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 78.900 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że pozwany w dniu 17 grudnia 2010 r. sprzedał mu samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 2007, nr VIN (...) za kwotę 103.000 zł. W końcu 2012 r. powód dowiedział się, że pojazd pochodził z kradzieży dokonanej na terenie Francji., natomiast z postanowienia Prokuratury Rejonowej w Pырzyczach z dnia 26 czerwca 2013 r. dowiedział się, iż pojazd ten ma być zwrócony firmie (...) France z siedzibą w P.. Okazało się więc, że pojazd dotknięty jest wadą prawną. W tej sytuacji pismem z dnia 11.12.2012 r. powód wezwał pozwanego o zapłatę 90.000 zł. Pozwany nie odpowiedział na to wezwanie. Powód wskazał, że obecnie pojazd ma wartość 78.900 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując że nie był sprzedawcą pojazdu. Podał, że jego numery NIP oraz REGON są inne niż numery sprzedawcy pojazdu wskazane na fakturze VAT.

Pismem procesowym z dnia 24 lutego 2014 r. (karta 38) powód zmienił żądanie w ten sposób, że wniósł o: wezwanie do udziału w sprawie po stronie pozwanej B. K. (1), zasądzenie solidarnie od pozwanych J. K. i B. K. (1) kwoty 78.900 zł z odsetkami ustawowymi w stosunku do pozwanego od dnia 17.07.2013 r., a od pozwanej od wniesienia niniejszego pisma, zasądzenie solidarnie od pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu pisma wskazał, że wskazana w fakturze firma osoby fizycznej wprowadziła go w błąd, gdyż zawierała nazwisko pozwanego. Oboje pozwani uczestniczyli w sprzedaży pojazdu. Skoro pozwany zajmował się sprowadzeniem pojazdu z zagranicy, załatwieniem wszelkich formalności oraz jego rejestracją, to działał w ramach prowadzonej przez

niego działalności - komisji samochodowej. Nadto pozwany na żadnym etapie realizacji umowy nie poinformował powoda, że jako sprzedawca pojazdu zostanie wskazana jego małżonka.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanej B. K. (1).

Wyrokiem zaocznym częściowym z dnia 22 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zasądził od pozwanej B. K. (1) na rzecz powoda kwotę 78.900 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 lutego 2014 r. oraz kwotę 7.562 zł tytułem kosztów procesu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 16.09.2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany J. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...): (...) K. J. od 1 stycznia 2007 r., pod numerem NIP (...) oraz REGON (...). Głównym przedmiotem działalności pozwanego jest sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych i furgonetek. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod adresami ul. (...), (...)-(...) M. (adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej) oraz przy ul. (...) w P..

Pozwana B. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) - (...): (...) od 2 stycznia 1992 r., pod numerem NIP (...) oraz REGON (...). Głównym przedmiotem działalności pozwanej jest sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych i furgonetek. Pozwana prowadzi działalność gospodarczą pod adresami: ul. (...), (...)-(...) M. (adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej) oraz przy ul. (...) w P..

(dowód: wydruki z (...) k. 7, k. 43)

Powód B. S. poszukiwał pojazdu, który mógłby wykorzystywać w prowadzonej działalności gospodarczej, z uwagi na problemy z dotychczas używanym. Powód znał J. K. i zwrócił się do niego z prośbą o pomoc w sprowadzeniu konkretnej marki samochodu. Po bezskutecznej próbie znalezienia pojazdu, pozwany zaproponował powodowi zakup w atrakcyjnej cenie samochodu osobowego marki V. (...). Pozwany oświadczył, że zajmie się formalnościami związanymi z uzyskaniem przez powoda kredytu na zakup pojazdu oraz dopełni wszystkich formalności, łącznie z zarejestrowaniem pojazdu.

(dowód: protokół przesłuchania świadka w postępowaniu karnym k. 45, zeznania świadka E. S. (1) k. 92, od 00:18:07 do 00:27:39)

W dniu 17 grudnia 2010 r. powód zakupił od B. K. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) - (...) samochód osobowy marki V. (...), rok produkcji 2007, nr VIN (...) za kwotę 103.000 zł.

Pojazd został wydany powodowi z jednym kluczykiem. Powód zgłosił pozwanemu J. K. tę kwestię, a pozwany obiecał, że zapasowy kluczyk do pojazdu zostanie przesłany.

(dowód: faktura VAT nr (...) k. 8, wydruk z (...) k. 43, zeznania świadka E. S. k. 92, od 00:18:07 do 00:27:39)

W drugiej połowie roku 2012 okazało się, że pojazd zakupiony przez powoda pochodził z kradzieży. W toku czynności podejmowanych przez Komendę Miejską Policji w S. w dniu 22 listopada 2012 r. przesłuchano powoda w charakterze świadka.

Według sporządzonej w dniu 28.12.2012 r., na zlecenie Komendy Powiatowej Policji w P., opinii wydanej na podstawie badań mechanoskopijnych numer identyfikacyjny VIN nadwozia samochodu V. (...), nr rej. (...), o treści (...) nie nosi widocznych śladów przerabiania, ma cechy wykonania fabrycznego; również nr silnika (...) nie nosi widocznych śladów przerabiania i ma cechy wykonania fabrycznego.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2013 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pyrzycach postanowił dowody rzeczowe w postaci ww. samochodu marki V. (...) o nr VIN (...) i nr rej. (...) oraz kluczyka z pilotem, oddane na przechowanie B. S. – zwrócić po uprawomocnieniu się orzeczenia właścicielowi A. France z siedzibą w P..

(dowód: postanowienie z 26.06.2013 k. 9-11, notatka urzędowa z 22.11.2012 k. 44, protokół przesłuchania świadka k. 45, opinia wydana na podstawie badań mechanoskopijnych k. 71-74. zeznania świadka E. S. (1) k. 92, od 00:18:07 do 00:27:39)

W piśmie z dnia 11 grudnia 2012 r., działający w imieniu powoda, pełnomocnik złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży samochodu marki V. (...) i wniósł o zapłatę na jego rzecz kwoty 90.000 zł w terminie siedmiu dni od otrzymania pisma. Powyższe pismo, wysłane listem poleconym ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, zostało zwrócone jako nie podjęte w terminie przez adresata.

(dowód: pismo z dnia 22.12.2012 k. 13, zwrócona przesyłka k. 12)

Zakupiony przez powoda samochód osobowy marki V. (...) rok produkcji 2007, nr VIN (...), o numerze rej. (...), według systemu (...) na dzień 16.07.2013 r. miał wartość rynkową w wysokości 78.600 zł.

(dowód: wycena pojazdu k. 14-15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wobec pozwanego J. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że materialnoprawna ocena niniejszego powództwa nastąpiła na podstawie przepisów obowiązujących w chwili zawarcia przez powoda umowy kupna pojazdu, a więc w brzmieniu przepisów sprzed wprowadzenia zmian ustawą z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U.2014.827). Zgodnie z art. 51 tej ustawy do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Ustawa weszła w życie w dniu 25 grudnia 2012 r. (art. 55 ustawy).

Powód dochodził roszczenia na podstawie przepisów o odstąpieniu od umowy sprzedaży z tytułu rękojmi za wadę prawną przedmiotu umowy sprzedaży. Natomiast pozwany J. K. odmówił zapłaty twierdząc, że nie posiada legitymacji procesowej czynnej, tj. że nie on był sprzedawcą przedmiotowego pojazdu, który okazał się być obciążony wadą prawną - należał do innego podmiotu niż wynikało to przy zawieraniu umowy sprzedaży. Stąd powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wniósł o wezwanie B. K. (1) jako właścicielki firmy (...) - (...), czyli firmy, która okazała się być faktycznym sprzedawcą samochodu i osoba ta została wezwana do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej. Ostatecznie w stosunku do B. K. (1) zapadł wyrok zaoczny, który już jest prawomocny.

Zauważyć należało, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepisowi temu odpowiada treść art. 232 k.p.c., według którego strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia istnienia po jego stronie zasadności dochodzonego roszczenia, zaś wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu braku legitymacji procesowej biernej, również wykazania, że pozwany jest legitymowany do bycia stroną niniejszego procesu.

Ponieważ posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo, zarzut pozwanego w przedmiocie braku legitymacji biernej po jego stronie należało rozstrzygnąć w pierwszej kolejności.

Legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie, przy czym literatura przedmiotu rozróżnia legitymację procesową czynną i bierną. Pierwsza z nich dotyczy strony powodowej i oznacza uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu, druga zaś dotyczy strony pozwanej i uzasadnia występowanie w

procesie w charakterze pozwanego. Legitymacja procesowa to zatem uprawnienie konkretnego podmiotu (legitymacja czynna) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi (legitymacja bierna) wypływające z prawa materialnego.

Rękojnia za wady prawne rzeczy sprzedanej przy umowie sprzedaży, nie będącej sprzedażą konsumencką, znajduje swoją regulację w przepisach kodeksu cywilnego. Stosownie do treści art. 556 § 2 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej; w razie sprzedaży praw sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie praw (rękojnia za wady prawne). Z analizy tego przepisu wynika, że odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady prawne ponosi względem kupującego sprzedawca, czyli strona umowy, która przeniosła na kupującego własność rzeczy.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że pojazd dotknięty był wadą prawną. Sporne było natomiast to, czy pozwany J. K. jest odpowiedzialny wobec pozwanych z tytułu rękojmi za tę wadę prawną. Z niekwestionowanego przez żadną ze stron dowodu z dokumentu prywatnego w postaci faktury VAT o nr (...) wynika, że samochód osobowy marki V. (...) powód zakupił od pozwanej B. K. (1), która prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) - (...). Powyższe wynika z porównania numerów NIP i REGON sprzedawcy wskazanych w ww. fakturze z numerami NIP i REGON pozwanego i pozwanej B. K. ujawnionymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)).

Z nie zakwestionowanych przez strony zeznań świadka - małżonki powoda E. S. (1) - wynikało, że to pozwany J. K. był tą osobą, która rozmawiała z powodem na temat sprowadzenia samochodu i to on zajmował się wszystkimi formalnościami oraz rejestracją samochodu, a rozmowy były prowadzone na terenie komisji pozwanej B. K. (1). Ustalenie kto jest sprzedawcą pojazdu nie było szczególnie skomplikowane, gdyż wystarczyło jedynie porównać nazwy firm, pod którymi każde z małżonków K. prowadzi swoją działalność gospodarczą oraz poprzez porównanie ujawnionych w (...) numerów NIP i REGON pozwanego i pozwanej z numerami NIP i REGON z wystawionej faktury nr (...). W ocenie Sądu okoliczność, że powód nie sprawdził kto prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) - (...), przy samym tylko fakcie, że wszystkie rozmowy były prowadzone z J. K., nie jest wystarczająca żeby przyjąć, że tylko on był sprzedawcą. Pozwany J. K. prowadzi co prawda działalność gospodarczą pod tym samym adresem co B. K. (1), ale w ocenie Sądu pozwany pełnił rolę pośrednika, który załatwiał wszystkie formalności związane ze sprowadzeniem i nabyciem przez powoda pojazdu, a finalnie sprzedaż nastąpiła ze strony (...), która to firma jest zarejestrowana i należy do pozwanej B. K. (1), w stosunku do której zapadł wyrok zaoczny zasądający kwotę aktualną w dacie wytoczenia powództwa.

Skoro pozwany nie był sprzedawcą zakupionego przez powoda pojazdu, to brak było podstaw do przyjęcia zasadności powództwa wytoczonego przeciwko niemu, opartego na rękojmi przy sprzedaży, czyli jeżeli pojazd - co jest niesporne - posiadał wadę prawną (polegającą na tym, że sprzedawca nie był właścicielem pojazdu), to pozwany J. K., jako nie będący faktycznym sprzedawcą pojazdu, nie może być adresatem roszczeń z tytułu rękojmi.

Z powyższych względów powództwo wobec pozwanego J. K. podlegało oddaleniu.

SSO Piotr Sałamaj